

Sygn. akt II Ka 514/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lipca 2020r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agata Kowalska
Protokolant:	stażysta Beata Wilkowska

przy udziale Prokuratora Jakuba Pogorzelskiego

po rozpoznaniu w dniach 19 marca 2019r., 28 maja 2019r., 5 sierpnia 2019r., 23 września 2019r., 24 czerwca 2020r i 20 lipca 2020 r.

sprawy **M. P.**

oskarżonego z art.178 a § 4 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim

z dnia 8 grudnia 2016 r. sygn. akt II K 611/16

I. wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. M. M. w S. kwotę 1040, 76 (w tym 200,76 złotych podatek VAT) złotych za obronę z urzędu wykonywaną w imieniu oskarżonego w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze ustalając, że wydatki tego postępowania ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 514/18
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 8 grudnia 2016 roku wydany w sprawie o sygnaturze akt II K 611/16.

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	------------------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1.		M. P.	Oskarżony kierując samochodem znajdował się w stanie nietrzeźwości	Dowód z opinii ustnej biegłego z zakresu toksykologii; Dowód z uzupełniającej opinii pisemnej biegłego z zakresu toksykologii	204-205 223-229
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
1.	<p>opinia biegłego z zakresu toksykologii złożona na rozprawie w dniu 23 września 2019 roku (k. 204-205)</p> <p>Dowód z uzupełniającej opinii biegłego z zakresu toksykologii (k. 223-229)</p>	<p>Opinia biegłego jest logiczna, spójna i przekonująca. Biegły jako specjalista z zakresu toksykologii, kompleksowo odniósł się do wszystkich zagadnień istotnych z punktu widzenia ustalenia sprawstwa oskarżonego, za wyjątkiem obliczenia stężenia alkoholu we krwi oskarżonego po przyjęciu innych parametrów jego ciała oraz modyfikacji czasu, w którym ten zakończył pożywanie alkoholu.</p> <p>Biegły uczynił zadość zobowiązaniu Sądu Okręgowego i skorygował poczynioną uprzednio opinię, dokonując obliczeń po przyjęciu, iż oskarżony mierzy 180 cm wzrostu oraz że zakończył spożywanie alkoholu po g. 16.00. Opinia uzupełniająca jest jasna, jednoznaczna w swojej wymowie i nie zawiera wewnętrznych sprzeczności. W ocenie Instancji Odwoławczej stanowi doniosłe i pełnowartościowe źródło dowodowe. Dlatego też, w realiach niniejszej sprawy nie zaszła konieczność dopuszczenia dowodu z opinii innego biegłego z zakresu toksykologii.</p>

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)	

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiężle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	<p>Oskarżony nie sprecyzował wprost zarzutu apelacyjnego artykułując jedynie przepisy Konstytucji RP, jednakże analiza treści wywiedzonego środka zaskarżenia nakazuje przyjąć, iż ten nie zgadza się z dokonaną przez Sąd pierwszej instancji oceną zebranego w sprawie materiału dowodowego, a co za tym idzie zakwestionował ustalenia faktyczne poczynione przez tenże Sąd.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
<p>Zwiężle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>W zdecydowanej części zarzut oskarżonego okazał się pozbawiony zasadności, pomimo to zaistniała konieczność uzupełnienia postępowania dowodowego.</p> <p>Celem uporządkowania niniejszych pisemnych motywów wyroku i zachowania ich przejrzystości, Sąd Odwoławczy w pierwszej kolejności odniesie się do przekonań oskarżonego sprowadzających się do zanegowania dokonanej przez Sąd Rejonowy oceny dowodów – w szczególności osobowych, by następnie ustosunkować się</p>		

do problematyki konieczności
uzupełnienia materiału
dowodowego.

Tytułem wstępu zaznaczyć należy, iż ustanowiony w art. 7 kpk obowiązek dokonania oceny wiarygodności materiału dowodowego w oparciu o ocenę wszechstronną, zgodną z zasadami logicznego rozumowania, wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego dotyczy nie tylko Sądu orzekającego. Także odwołujący, podnoszący ów zarzut, nie może ograniczyć się do prostego zanegowania oceny dowodów przeprowadzonej przez Sąd i arbitralnego stwierdzenia, że walorem wiarygodności winny być obdarzone jedynie dowody korzystne dla niego. Ta metoda kwestionowania trafności zaskarżonego orzeczenia nie może być uznana za skuteczną. Obowiązkiem skarżącego każdorazowo jest bowiem wykazanie jakich konkretnych uchybień dopuścił się Sąd meriti w kontekście zasad wiedzy, w szczególności logicznego rozumowania oraz doświadczenia życiowego przy ocenie materiału dowodowego.

Tymczasem, na kanwie przedmiotowej sprawy, skarżący racjonalnie nie wykazał, aby którykolwiek z powyższych warunków płynących z treści przywołanego powyżej przepisu nie został in concreto dotrzymany. Na względzie mieć bowiem wypada, iż sama tylko okoliczność, że oceniono poszczególne dowody w aspekcie ich wiarygodności nie w taki sposób, jak życzyłby sobie tego oskarżony, nie jest tożsame ze stwierdzeniem, że w procesie ich weryfikacji doszło do naruszenia reguły płynącej z treści art. 7 kpk. Rzecz jasna, odmienna ocena dowodów - korzystna dla

oskarżonego – jest jego naturalnym prawem, jednakże nie wynika z niej samo przez się, by analiza dokonana w niniejszej sprawie charakteryzowała się dowolnością, w sytuacji gdy wszystkie jej ustawowe wymogi Sąd pierwszej instancji spełnił. Wywody apelującego stanowią jedynie alternatywną wersję oceny dowodów. Dlatego też uznać je należy wyłącznie za werbalną i bezwocną polemikę z prawidłowymi ustaleniami Sądu Rejonowego, która nie została poparta żadnymi logicznymi argumentami. Wobec tego nie jest w stanie spowodować uwzględnienia zarzutu obrazy art. 7 kpk. W przekonaniu Sądu drugiej instancji, dokonana przez Sąd meriti ocena dowodów osobowych, które zostały omówione i przeanalizowane w pisemnych motywach wyroku, w pełni zasługuje na aprobatę.

Omawiany zarzut obrazy przepisów postępowania skarżący oparł przede wszystkim na twierdzeniu, iż Sąd Rejonowy dokonał błędnej oceny wyjaśnień oskarżonego, które – w jego przekonaniu – zasłużyły na obdarzenie wiarą w całości i poczynienie ustaleń faktycznych w oparciu o rzezone źródło dowodowe. W ten sposób jednakże apelujący nie mógł skutecznie podważyć rozumowania Sądu pierwszej instancji. Nie sposób bowiem podzielić intencjonalnych i niepopartych żadnymi obiektywnymi dowodami twierzeń oskarżonego, jakoby wiarygodne były wyłącznie jego depozycje - a właśnie do tego wywody zawarte w uzasadnieniu wywiedzionego środka zaskarżenia się sprowadzały. W ten sposób autor apelacji nie przedstawił żadnych racjonalnych okoliczności, które choćby uprawdopodobniły

tezę, że w toku postępowania pierwszoinstancyjnego doszło do sytuacji bezkrytycznego dania wiary dowodom z relacji świadków, a co za tym idzie do bezzasadnego wyeksponowania jedynie tych dowodów, które potwierdzały postawione mu w akcie oskarżenia zarzuty.

Zaznaczyć należy, że dowód z wyjaśnień oskarżonego winien być poddawany takiej samej ocenie, jak każdy inny zgromadzony w danej sprawie materiał dowodowy. Z tej więc przyczyny wiarygodność złożonych przez oskarżonego wyjaśnień musiała zostać oceniona w kontekście wszystkich okoliczności, w szczególności zaś pozostałych zgromadzonych w sprawie i uznanych za wiarygodne dowodów. I tak jak zeznania świadków, wbrew odmiennym wywodom apelującego – co do istoty sprawy były spójne, konsekwentne i przekonujące, tak wyjaśnienia oskarżonego w zakresie, w jakim przeczył on swojemu sprawstwu, nie znalazły potwierdzenia w zgromadzonym w sprawie i uznanym za wiarygodny materiale dowodowym. Wobec powyższego, zaprezentowaną przez apelującego ocenę dowodową, odmienną od tej w wydaniu Sąd pierwszej instancji, uznać należy za nic innego, jak tylko jałową, bezowocną polemikę, która nie wykazała rzeczywistego naruszenia przez Sąd Rejonowy dyspozycji normy wynikającej z art. 7 kpk.

Odwołując się stricte do problematyki zeznań przywołanych przez skarżącego świadków wyraźnie dopowiedzieć należy, iż Sąd Rejonowy dostrzegł rozbieżności między nimi, jednakże jak słusznie uzasadnił w

części motywacyjnej orzeczenia, te powstały wskutek dość intensywnego przebiegu zdarzeń i właśnie faktu, iż jeden ze świadków, tj. M. K., nie była bezpośrednim świadkiem zajścia, a wiedzę o nim czerpała z dwóch sprzecznych źródeł dowodowych. Dlatego też, zdaniem Instancji Odwoławczej, nie powinno dziwić, iż przeinaczyła niektóre detale. Właśnie z tych względów, Sąd Rejonowy nie poprzestał na ocenie zeznań świadków w oderwaniu od pozostałej części materiału dowodowego i dokonał ich konfrontacji, która to dopiero doprowadziła do przekonania o wiarygodności ich depozycji. Dalsze dywagacje oskarżonego co do jego relacji z M. K. pozostawały bez znaczenia dla ustalenia jego sprawstwa w zakresie czynu stanowiącego przedmiot niniejszego postępowania, bowiem subiektywne wywody dotyczące jej postawy życiowej nie mogły skutecznie podważyć wiarygodności tegoż świadka. Podkreślenia wymaga ponadto, że podstawę ustaleń faktycznych poczynionych w sprawie stanowiła opinia biegłego toksykologa, zaś zbieżne z zawartymi w niej wnioskami zeznania świadków, miały jedynie charakter uzupełniający.

Przechodząc do kolejnej części przedmiotowego uzasadnienia zaakcentować należy, że pomimo, iż Sąd Okręgowy nie zaaprobował zarzutu błędnej oceny dowodów, to przyznał słuszność skarżącemu w zakresie, w jakim ten przekonywał, iż został pozbawiony możliwości zadawania pytań biegłemu z zakresu toksykologii. Dlatego też za celowe uznano uzupełnienie postępowania dowodowego i przesłuchanie biegłego z zakresu toksykologii, a następnie zobowiązanie go do

skorygowania wydanej na piśmie opinii.

W ocenie Sądu Odwoławczego, przemawiająca za uznaniem sprawstwa oskarżonego opinia biegłego P. P. stanowi koronny dowód w sprawie. Ów biegły dokonał dokładnej i pozbawionej cech błędu analizy stężenia alkoholu w organizmie M. P., z niemniejszą precyzją obrazując metodę dokonywanych obliczeń. Wprawdzie, wystąpiła konieczność korekty pierwotnie sporządzonej przez biegłego opinii, lecz wynikała ona wyłącznie z błędnych deklaracji złożonych przez oskarżonego funkcjonariuszom Policji co do jego wzrostu oraz godziny, o której rzekomo zakończył spożywanie alkoholu. Dokonanie przez biegłego rzeczonych poprawek pozostawało jednak bez istotnego znaczenia dla oceny stanu, w którym znajdował się M. P. w czasie incydentu, stanowiącego przedmiot niniejszego postępowania. Kalkulacja biegłego doprowadziła bowiem do konkluzji, iż stężenie alkoholu w organizmie oskarżonego było w rzeczywistości nieco wyższe niż uprzednio wyliczono. Sporządzona przez biegłego opinia jest kompleksowa i pełna, stanowiąc przy tym odpowiedź na wszystkie istotne dla rozstrzygnięcia sprawy zapytania. Dlatego też, płynące z jej treści wnioski uznać należało za niebudzące wątpliwości, zwłaszcza, iż pozostają one spójne z pozostałą częścią uznanego za wiarygodny materiału dowodowego.

Wniosek

Oskarżony wniosł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i ponowne rozpatrzenie sprawy.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wobec bezzasadności podniesionego przez oskarżonego zarzutu, na uwzględnienie nie zasłużył wniosek apelacyjny.		

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 8 grudnia 2016 roku wydany w sprawie o sygnaturze akt II K 611/16.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Wobec bezzasadności wywiedzionego środka zaskarżenia i przy jednoczesnym braku przesłanek z art. 440 kpk, zaskarżony wyrok należało utrzymać w mocy.	

5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwięźle o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	

4.1.	----- # art. 454 § 1 k.p.k.-----	
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II III	<p>O kosztach procesu Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 624 kpk w zw. z art. 634 kpk w zw. z art. 627 kpk.</p> <p>Z uwagi na fakt, iż oskarżony ma na utrzymaniu małoletnie dzieci, a dotąd utrzymywał się z prac dorywczych oraz bacząc na charakter orzeczonej wobec niego sankcji karnej, uznano za zasadne zwolnienie go od ponoszenia kosztów procesu.</p> <p>Uwzględniając okoliczność, iż oskarżony w toku postępowania odwoławczego korzystał z pomocy obrońcy w osobie adw. M. M., Sąd Okręgowy na podstawie art. 29 ust 1 prawo o adwokaturze z dnia 26 maja 1982 roku zasądził od Skarbu Państwa na jej rzecz kwotę 1040,76 złotych (w tym 200,76 złotych podatku VAT) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu.</p>

7. PODPIS